

ALTUNHİSAR YER ADLARININ YAPISI*

Umay YİĞİT**

Özet: Yer adlarını çeşitli yönleriyle inceleyen yer adı bilimi söz varlığı bakımından ad biliminin en zengin kollarından biridir. Yaşanılan yerlere verilen adlar milletlerin tarihlerini, kültürlerini, inanışlarını, yaşayış ve düşünce sistemlerini yansıtır. Dolayısıyla bir yerin adlarının derlenmesi, çeşitli yönlerden incelenerek kayıt altına alınması dilin zenginliğini ortaya koymasının yanı sıra bölgede yaşayan millet hakkında bilgi vermesi bakımından da oldukça önemlidir. Ülkemizde bu alanda yapılan çalışmalar henüz yeterli düzeye ulaşamamıştır. Yer adlarının kaybolmadan kayıt altına alınması gerekmektedir.

Bu çalışmada Altunhisar ilçesinin merkezi, Keçikalesi ve Karakapı kasabaları ve Akçaören, Çömlekçi, Ulukışla, Uluören, Yakacık, Yeşilyurt köylerindeki yer adları ele alınmıştır. Eski bir yerleşim yeri olan bölgedeki yer adları derlenerek yapı bakımından incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yer adları, Altunhisar, Ad bilimi.

The Structure of Altunhisar Place Names

Abstract: Place name science, which analyses place names in various aspects, is one of the richest branches of name science in terms of vocabulary. The names given to the places where people live reflect the history, culture, beliefs, life and thought systems of nations. Therefore, collecting the names of a place, analysing them from various aspects and recording them is very important in terms of revealing the richness of the language as well as providing information about the people living in the region. Studies in this field in our country have not yet reached a sufficient level. Place names should be recorded before they are lost.

In this study, the place names in the centre of Altunhisar district, Keçikalesi and Karakapı towns and Akçaören, Çömlekçi, Ulukışla, Uluören, Yakacık, Yeşilyurt villages are discussed. Place names in the region, which is an old settlement, were compiled and analysed in terms of structure.

Key words: Place names, Altunhisar, Nomology.

Giriş

Bir yerin tarihini, coğrafi özelliklerini ve toplumun sosyal, kültürel yapısını ortaya koyan yer adları milletlerin kimliğini ve yaşadıkları yerin onlara ait olduğunu gösterir. Yer adları bilimi incelemeleri yerleşim yerinin tarihine ve etnik yapısına ışık tutması yönüyle önem arz etmektedir.

Eski Türk aşiretlerinden her biri kışlak ve yaylak ittihâz ettiği ırmak ve dağına kendi hususi ma'bûdunun yer-suyunun adını veriyordu. Aşiret, ma'bûdlarıyla beraber göçüyordu. Zaten aşirete "Göç!" emrini veren de kendi "yer-su"su idi sözleriyle Gökalp, Türklerin göç ederken adlarını da beraberlerinde göç ettirdiklerini ifade etmiştir (Gökalp, 2019: 424).

Aksan'a göre adlandırma yoluyla yapılacak araştırma ve bulgular insan-çevre ilişkisini anlamak ve insanoğlunun yerleşme yerlerine ad verirken hangi etkenlerin etkisinde bulunduğu konusuna ışık tutmaktadır. Bu konu ayrıca bir ulusun kültürünü yansıtan kavramlar dünyasını, bir ulus için önemli kavramların hangileri olduğunu aydınlatan birer ışıktır (Aksan, 1972: 185).

Yer adları ile ilgili olan çalışmalar incelendiğinde, Türklerde yer adları geleneğinin eski olduğu görülmektedir. Buna göre, ilk planda yer adlarında millî inanışlar etkili olmuştur denilebilir. İkinci olarak yer adları vermede yaşanılan ortamlar, tarihsel-abidevi isimler, boy-aşiret-cemaat isimleri, coğrafi isimler de belirleyici olmuştur (Talas, 2024: 337).

1.Yer Adı Bilimi

Yer adı bilimi, Türkçe Sözlük'te yer adlarını inceleme konusu edinen dil bilimi dalı; toponimi olarak açıklanır (TS, 2023:3625).

Yer adları, bölgelerin tabii yapısından, iklim şartlarından, bitki örtüsü ve üzerinde yaşayan canlılardan, ekonomik ve kültürel ürünlerden etkilenmekte ve bu etki altında yerler

* Bu çalışma Doç. Dr. Ahmet Büyükkakış danışmanlığında yürütülmekte olan 'Altunhisar' İlçesi Ağzı (İnceleme-Metin-Sözlük)' adlı doktora tezinden üretilmiştir.

**

adlandırılarak, üzerinde yaşayanlar ile çevre bir bütünlük kazanmaktadır. Dolayısıyla yer adları, bir milletin yerleşme tarihi bakımından önemli belgelerden biridir (Gündüz, 2008: 142).

Yer adı terimi her türlü coğrafi objenin özel adını ifade eder, yer ad bilim terimi ise yer adlarının ortaya çıkışlarını, yapılarını, anlamlarını, oluşumlarındaki geleneği ve prensipleri araştıran ad bilim alanıdır. Yer adları kelimelerden farksız olarak kelimeler gibi fonetik kurallara uyar. Bütün yer adları bir anlam taşır ve bu adlar verilirken bazı kurallardan faydalanılır (Dinçer Bahadır, 2023: 231).

Toplulukların hayat boyunca sahip oldukları maddi ve manevi servetler arasında, kültürel değerlerin bütün özelliklerini de bünyesinde barındıran en önemli değerlerden biri yer adlarıdır. Kimi araştırmacılar bu yönüyle yer adları için “toprağın dili” terimini de kullanırlar (Caferoğlu, 1966: 165).

Yer adları, bir milletin iskân tarihi için yaşayan en önemli belgelerden biridir. Bir yerin coğrafi, tarihî ve genel karakterini tanımada rol oynayan yer adlarının önemi büyüktür. Aslında yer adları değiştirilmeden muhafaza edilmelidir. Bölgeye yerleşen topluluk, o coğrafyayı adlandırarak oraya bir kimlik kazandırmıştır (Evcı, 2019:2).

Tarihsel ve kültürel gelişim ve değişimi bizlere sunan unsurlardan biri yer adlarıdır. Ad bilimi çatısı altında ele alınan yer adları, makrotoponimi ve mikrotoponimi olmak üzere iki başlık altında ele alınabilir (Dinçer Bahadır, 2023: 230). Önemli bir toponimi araştırmacısı olan Murzayev mikrotoponimiye “İnsanların etrafında dar bir çevrede yaşayan mera, ekinlik, mevki, dikkat çekici tabiat şekilleri, sel yarıkları, höyük, kuyu, küçük akarsu kıvrımları, kışlaklar, pınarlar, bağ evleri gibi çok büyük olmayan nesnelerin adı olarak varlığını sürdüren coğrafi adların toplamıdır.” biçiminde tanımlar. İnsanoğlu doğası gereği bir toplum içinde doğar ve içinde doğduğu toplumun doğal bir üyesi olur. Yine her topluluğun hayatını sürdürdüğü, hayat tarzı ve ilgi alanlarıyla sınırlanmış bir de doğal coğrafyası vardır. İnsan etrafındaki dar çerçeve olarak kabul edilen alan, söz konusu bu doğal coğrafyadır. Bu doğal coğrafi alan bazen bir mezra, bazen bir köy, bazen bir yayla, bazen bir kasaba, bazen de bir il olabileceği gibi bazen de yaylalar, kışlaklar gibi sahipleri belli coğrafyalar da olabilir. Mikrotoponimler işte bu doğal coğrafi alanda, yalnızca o coğrafyanın sakinleri tarafından işletilen, 1/100.000 ölçekli haritalarda bile anılmayan ağızdan ağıza, kulaktan kulağa, nesilden nesile aktarılarak günümüze ulaşmış *oronim*, *hidronim*, *oykonim*, *horonim*, *dromonim*, *agronim*, *urbonim* ve *drimonim* gibi her türlü yer adlarıdır (Şahin, 2011: 1808).

Mikrotoponimi, belirli bir bölgede yaşayan insanların bazı yerlere verdiği adları sadece kayıt altına almak değildir. Dere, akarsu, çay, tepe, arkaç, ören, mezarlık, bağ, bahçe gibi insanların hafızasında yaşayan yazılı kaynaklarda olmayan adların kökenlerini, nasıl ortaya çıktıklarını ve yapılarını inceleyen bir bilim dalıdır (Evcı, 2019: 2).

Günümüzde bölgede yaşayan yaşlı nüfusun azalması, köyden kente göçün artması gibi birçok nedenden dolayı yer adlarının kayıt altına alınması zorlaşmakta ve yer adları kayıp olup gitmektedir.

2.Altunhisar

İç Anadolu Bölgesi’nde bulunan Niğde iline bağlı olan Altunhisar ilçesi eski bir yerleşim yeri olarak öne çıkmaktadır. İlçenin kuzeyinde Aksaray, batısında Konya ilinin Ereğli ilçesi bulunmaktadır. Güneyinde Bor ilçesi, kuzeydoğusunda Çiftlik ilçesi, güneydoğusunda Niğde Merkez ilçesi ile çevrilidir. İlçenin kuzeyi Melendiz Dağları’nın uzantılarından dolayı engebeli olup güneyi geniş ve yer yer meyilli ovalarla kaplıdır. İlçenin tarım arazileri Melendiz Dağları’nın kaynaklık ettiği akarsularla sulanmaktadır. Deniz seviyesine yüksekliği 1.050 metre olan Altunhisar’ın Niğde il merkezine uzaklığı 35 kilometredir. İlçenin yüzölçümü 581 kilometrekare olup merkez nüfusu 3233, toplam nüfusu 11.239’dur.

Altunhisar'ın doğal bitki örtüsü İç Anadolu Bölgesi'ne özgü olan step bir görünüme sahiptir. Daha çok ilkbahar aylarında gelincik, papatya, gevenotu, sarıçiçek, sığırkuyruğu, atkuyuruğu, otlak ayrığı, bromlar, korunga, taş yoncası, sarıdiken ve kangal gibi bozkır bitkileri ile birlikte dağlık yerlerde meşe ve yabani badem ağaçları vardır. İlçede yazları sıcak ve kurak, kışları ise soğuk ve yağışlı olan karasal iklim hüküm sürmektedir. Yağışlar genellikle yağmur şeklindedir.

Altunhisar'ın ekonomik hayatı genel olarak tarım ve hayvancılığa dayalıdır. İlçede sanayi yok denecek kadar azdır. İlçenin başlıca geçim kaynakları tarım, hayvancılık, endüstri, el sanatlarıdır (Altunhisar Belediyesi, 2025).

Niğde ilinin güneybatısında Hasan Dağı'nın eteklerine kurulmuş olan Altunhisar'ın tarihi tam olarak bilinmemekle birlikte bölgede yapılan höyük kazıları, ilçeye bağlı Yeşilyurt Köyü'nde bulunan Romalılara ait bir kilise, ilçenin doğusunda yaşam merkezi olarak kullanılan mağaralar ve Niğde yöresi tarihi göz önüne alındığında ilçe tarihinin Neolitik Döneme uzandığı ve eski bir yerleşim yeri olduğu görülmektedir. 1071 Malazgirt Zaferi'nden sonra Selçuklu Devleti Konya ve Niğde ile birlikte Altunhisar'ı da egemenliği altına almıştır. O dönem ilçenin adı önce Andugu sonra da Ortaköy olmuştur. Selçuklu Devleti sonrası Karamanoğulları egemenliğine giren ilçede Karamanoğlu Yakup Bey tarafından yaptırılan bir cami bir de çeşme bulunmaktadır. Fatih Sultan Mehmet tarafından 1471 yılında gerçekleştirilen sefer sonucunda Altunhisar, Niğde ile birlikte Osmanlı İmparatorluğu'nun topraklarına katılmıştır. Osmanlı döneminde tarihî öneme sahip olan Altunhisar'ın idari durumunda Cumhuriyet'in ilanı ile değişiklikler olmuştur. Evliya Çelebi, Seyahatnamesi'nde Bor'dan Aksaray'a giderken geçtiği Ortaköy'den şu şekilde bahsetmektedir: "Bir vasi ve mahsuda ova olup bağ, bahçe, cami, mescit ile areste mamur bir kazadır. Bu karyeye bağlı 36 pare nahiye ve köyleri vardır." Cumhuriyet'in ilanından sonra 1928 yılında nahiye statüsüne kavuşan ilçenin Ortaköy olan ismi, 1956 yılında güneyindeki Altıntaş Ovası'ndan esinlenilerek Altınhisar olarak değiştirilmiştir. 1991 yılında yapılan düzenlemeyle de Niğde'ye bağlı bir ilçe olarak Altunhisar adını almıştır (Altunhisar Kaymakamlığı, 2025).

3.Yapı Bakımından Yer Adları

3.1.Basit Yapıdaki Yer Adları

Bağ, Bambalı, Bayındır, Boğaz, Borcaklar, Çarşak, Çukur, Dereler, Dolayı, Enek, Fidanlar, Harap, Haştır, Kale, Kertiç, Ketir, Keymalar, Kınık, Kır, Kırtıl, Kisle, Koru, Köşk, Köveke, Kule, Kumak, Kuyu ve göl, Kümbet, Leşkere, Leşkeri, Mala, Mengene, Ölezi, Ören, Potuk, Salar, Sap, Sarp, Seki, Sekiler, Silemiş, Soğla, Tıraz, Urganlar, Yaka, Yediler.

3.2.Türemiş Yapıdaki Yer Adları

3.2.1.Addan Ad Yapan Ekler ile Kurulanlar

- a. /+CA/+C1: Çetince, İnnice, Karağca
- b. /+CI/+CU: Okçu
- c. /+Cİk/: Bayırcık, Örencik, Tepecik, Ufacık
- ç. /+İa/: Kışla
- d. /+İl/+İu: Cakalı, Çamurlu, Çiçekli, Kırtıllı, Mescitli, Saraylı, Takkalı, Tipili
- e. /+İİk/+İUk: Altmışlık, Aşılık, Boyalık, Cehrilik, Çubukluk, Güvercinlik, Kerpiçlik, Körüklük, Kuzuluk, Soğanlık, Siyeklik, Tosbalık
- f. /+rAk/: Kumrak

3.2.2.Fiilden Ad Yapan Ekler ile Kurulanlar

- a. /-k/: Çatak, Konak, Yanalak
- b. /-mA/: Eşme, Kırma,
- c. /-n/: Alan, Buğan, Çağlayan, Kıran, Tozanlı

3.2.3.Addan Fiil Yapan Ekler ile Kurulanlar

- a. /+la: Aşlama, Aşılama, Bozlacı, Çağla
b. /+Ar: Bögürme, Cenger
c. /+I: Çatılı

3.2.4.Fiilden Fiil Yapan Ekler ile Kurulanlar

- a. /-n: Berendi

3.3.Birleşik Yapıdaki Yer Adları

3.3.1.Ad Tamlaması Kuruluşundakiler

3.3.1.1.Belirtili Ad Tamlaması Kuruluşundakiler

Bağın götü	Cığızın yeri	Gölün başı	Şıhın harmanı
Kapının ardı	Karaahmedin özü	Ketirin başı	Kırmanın başı
Korunun ayağı	Kumun başı	Labızın yeri	Memişin damı
Tahirin yaylası			

3.3.1.2.Belirtisiz Ad Tamlaması Kuruluşundakiler

Ağaç yazısı	Ağıl altı	Ambar boğazı	Ark altı
Armut ağacı	Ahlan içi	Ahlatlı ağılı	Alıç yeri
Araplar kuyruğu	Armut dibi	Asmaz altı	At sekisi
At kayası	At uçan yakası	Atike damı	Aydın bağ yüzü
Bağ arası	Bağırsak deresi	Bayatlı başı	Bayat önü
Bayat yaylası	Bayram deresi	Bel başı	Bel gediği
Berber koltuğu	Beslek deresi	Beyler kuyusu	Bucak bağı
Cebel başı	Cennet deresi	Cılbır kayası	Çat içi
Çakmak taşı	Çay içi	Çelik deresi	Dağ eteği
Davar yatağı	Değirmen deresi	Dere ağılı	Deve boynu
Deve damı	Deve gözü	Doymuş ağılı	Emir yeri
Emre deresi	Erenler yakası	Erenler yokuşu	Erik dikmesi
Gavur yeri	Göz kayası	Gümüş bucağı	Gümüş bucağı alt
Gün kayası	Gürcü yeri	Hacılar yolu	Hamam önü
Harman gediği	İğde çalısı	İlyas ovası	İmam ağılı
İsvan çevliği	Kale altı	Kale altı sivrig	Kale sırtı
Karağça kuyu başı	Kartal kayaları	Kavak yakası	Kaya başı
Keçi ağılı	Keklik pınarı	Keriz önü	Kılıç taşı
Kınık arkı	Kınık çayırı	Kınık öreni	Kıran başı
Kırman başı	Koç pınarı	Koz arası	Köpek deresi
Köy altı	Köy civarı	Köy içi	Köy önü
Köy üstü	Kum deresi	Kuşak dibi	Kurt sivrisi
Kuyu altı	Kuyu başı	Kuzu kayası	Külcü keleri
Leşkere kırı	Loru kayası	Meşe başı	Musa çakılı
Mövlüz tepesi	Obsar çukuru	Ömer kayası	Ömerli deresi
Sakız burnu	Seki başı	Seki dibi	Sırt ardı
Sokak başı	Tarhana kayası	Tavşan pınarı	Tekke altı
Tosba pınarı	Tömek içi	Türbe altı	Yaka dibi
Yakacık yaylası	Yat içi	Yayla altı	Yerik kız yeri
Yokuş yüzü	Zindan yaylası		

3.3.2.Sıfat Tamlaması Kuruluşundakiler

Acı pınar	Ağıl ören	Ağıl Örencik	Ağıl seki
Ak seki	Ak viran	Ak yokuş	Akça kisle
Ala bacak	Alt kol	Armutlu yaka	Asar kale
Ast ova	Aşağı eşme	Aşağı yayla	Altın taş
Baş yayla	Beş tepe	Beşik tepe	Beşikli taş
Buzlu kaya	Büyük yaka	Büyük yokuş	Boz toprak
Boz yer	Bölük bağ	Cülüklü kaya	Çağılı pınar
Çadır armut	Çatal taş	Çok ağıl	Çukur harman
Çukur oba	Çukur yayla	Dikili taş	Dinlendik armut
Dip dere	Düz yatak	Eski yayla	Göğ seki
Gök kaya	Gülek ceviz	İki çay	İli pınar
İnce yüz	Kalın ağıl	Kanlı ova	Kanlı yayla
Kanlı yer	Kara ağca	Karağca alt kol	Kara ağıl
Kara çayır	Kara dağ	Kara kız	Kara kilise
Kara oluk	Kara yaka	Kara yatak	Kara yer
Karaca ağıl	Kargir ev	Kaya ağıl	Karşı ark
Kırk göz	Kızıl kaya	Kızıl tepe	Kızıl yer
Kızılca ören	Koca tahta	Koca yaka	Kör ağıl
Kurtlu bucak	Kum arkaç	Kuru dağ	Kuru göl
Küçük deli	Küçük pınar	Küçük yokuş	Orta eşme
Orta yayla	Sarı göl	Sarı seki	Sarı taş
Sinili keler	Sivri göl	Sivri kilise	Tahta kaya
Taş ark	Taş tepe	Taşlı burun	Taşlı kır
Topak kaya	Topak taş	Ulu baş	Uzun kayalar
Yalman yaka	Yan yurt	Yanan ceviz	Yassı ören
Yelli gedik	Yıkık harman	Yukarı boğaz	Yukarı eşme
Yukarı yayla			

3.3.3.Sıfat-Fiil Grubu Kuruluşundakiler

Çanak durmaz

Keçi buyduran

3.3.4.İlgi Grubu Kuruluşundakiler

Dede yatır

Erenlerin tepe

Selamın kaya

Kınalının arkaç

Kuyu bucağın gedik

Yanığın boğaz

3.3.4.Birleşik İsim Kuruluşundakiler

Aliköy	Atçeken	Ayasbağ	Bayatsadır
Belkoru	Belseki	Dolaybağ	Gölyarısı
Gündoğmuş	Güvencioğlan	Harmanağaç	İnkaya
Sallankaya	Taşkesdik		

3.3.5.Ünvan Grubu Kuruluşundakiler

Cin Osman

Güdü oğlanın yanalağı

Takkelioğlu çöpur

Sonuç

Bu bildiride halkın koyduğu yer adı sınırlamasıyla Altunhisar yer adları konusu işlenmiş, resmî ve idari yer adları değerlendirilmemiştir. Bu yer adlarının 46'sı basit, 48'i türemiş, 261 tanesi de birleşik yapıdadır. Birleşik yapıdaki yer adlarının da 13'ü belirtili isim tamlaması, 118'i belirtisiz isim tamlaması, 105'i sıfat tamlaması, 2'si sıfat-fiil, 6'sı ilgi grubu, 14'ü birleşik isim, 3'ü ünvan grubu şeklinde kurulmuştur. Toplanan 355 yer adına göre bu değerlendirme yapılmıştır.

Görülmektedir ki basit ve türemiş yer adları tamlama grubuna oranla daha azdır. Bölgede belirli bir bölge etrafında yön tayini yapmak amacıyla adlara ‘‘altı, başı, önü, ardı’’ gibi kelimeler eklenmiştir. Bu kelimelerle yer adları çokça tamlama oluşturularak kullanılmıştır. Türklerdeki yön ve renk anlayışı bölgedeki yer adlarında kendini göstermektedir. Kara ve kızıl yer adlarında en çok kullanılan renklerdir. Az da olsa ilgi grubu ve ünvan grubu kuruluşundaki yer adlarına da rastlanmıştır.

Yer adları bize orada yaşayan toplumun koyduğu adlara öncelikle dilini ve kültürünü yansıttığını göstermektedir. Yer adları yapısı bakımından incelendiğinde toplumun kökeni hakkında bilgiler sunmaktadır. Tespit edilen yer adları incelendiğinde görülmektedir ki bölgeye çok eski tarihlerde yerleşen Türkler, Türkçe yer adları kullanmaktadır. Türkçe olmayan yer adı oldukça azdır. Türkçe olmayan yer adları, halkın diline yerleşmiş yabancı kelimelerden oluşmaktadır.

KAYNAKÇA

- Aksan, Doğan (1974), ‘‘Anadolu Yer Adları Üzerine En Yeni Araştırmalar’’, *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, C:21-22 (1973-1974), s. 185-193.
- Altunhisar Belediyesi (2025), <https://altunhisar.bel.tr/>
- Altunhisar Kaymakamlığı (2025), <http://www.altunhisar.gov.tr/tarihce>
- Bozkurt, Ümmü (2022), Erdemli İlçesi Yer Adları, (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Niğde.
- Caferoğlu, Ahmet (1966), Aydın İli Ağızlarından Örnekler ve Etnografya Bakımından Özellikleri, *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, C:13 (1965), s. 1-28.
- Çağbayır, Yaşar (2007), *Ötüken Türkçe Sözlük: Orhun Yazıtlarından Günümüze Türkiye Türkçesi Söz Varlığı*, C: 1-4, İstanbul, Ötüken Yayınları.
- Demir, Eda (2024), Sinop-Türkeli İlçesi Yer Adları, (Sinop Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Sinop.
- Dilçin, Cem (2018), Yeni Tarama Sözlüğü, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Dinçer Bahadır, Şaziye (2023), *Ad Bilimi Araştırmaları* (Editör: Mehmet Emin Tuğluk), İstanbul, Efe Akademik Yayıncılık).
- Evcı, Ümit (2019), Balışeyh İlçesi Yer Adları, (Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Kırıkkale.
- Gökalp, Ziya (2019), *Kitaplar 1* (Haz. Şevket Beysanoğlu, Yusuf Çotuksöken, M. Fahrettin Kırzioğlu, Mustafa Koç, M.Sabri Boz), 2. Baskı, İstanbul, Yapı Kredi Yayınları.
- Gülensoy, Tuncer (2007), Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü, C. I-II, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Gündüz, Ahmet (2008), 1526 Tarihli Tahrir Defterine Göre Antakya ve Çevresindeki Türkçe Yer Adları Hakkında Bir Değerlendirme, *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(9), s. 140-160.
- Korkmaz, Zeynep (2019), *Türkiye Türkçesi Grameri Şekil Bilgisi*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.

- Parlak Kalkan, Gülşah (2014), Gaziantep İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme, (Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi), Elazığ.
- Şahin, İbrahim (2011), Yeradıbilimi Araştırmalarında Mikrotoponimin Yeri, Önemi ve Araştırma Yöntemi: Tırnak Köyü (İçel/Gülnar) Örneği, *Turkish Studies, Volume 6/1 Winter*, s. 1807-1830.
- Talas, Mustafa (2024), *Niğde Yazıları 2 (Dil, Edebiyat, Tarih, Coğrafya, Kültür)* (Editörler Gülin Öztürk, Meryem Arslan), Konya, Kömen Yayınları.
- Türkçe Sözlük* (2023), 12. Baskı, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Türkiye’de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü* (2009), Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.

